

Jamsai

หนังสือกลับล่ากลุ่มอยู่ห้องดีเยี่ยวกับคนที่แอบชอบกัน
โดยยังไม่เข้าข้างด้วยการลุ้นเรื่องไปอยู่ห้องดีเยี่ยวกับคุณก็ได้อีก!

Jamsai
กดลงวัน

Black

Kiss

สวัสดิ์

ภูร้าย

ให้หัวใจ

บอกรักเธอ

Jamsai
กดลงวัน

Jamsai

กดลงวัน

ปุ่มฝ่าย เชียบ

kappa ภาค

ทดลองอ่าน

ทดลองอ่าน

ทดลองอ่าน

Jamsai
จามสาย

ยอดนักเรียนดีเด่นประจำปีนี้
ได้รับรางวัล

Jamsai Love Series

Black Kiss สลับกร้ายให้หัวใจบอกรักเธอ ปุยฟ้าย เชียน

ผลงานลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตราฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-0888-1

ภาพประกอบ พักรูเบรี่ เอียวคิว (kappa)

ภาพการ์ตูนท้าylem จันทนี คิติเลิศ (tabby)

จัดพิมพ์โดย

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4848

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท ออมรินทร์ บุ๊ค เท็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จันทน์

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 139 บาท

พิบพับ

กระดาษดอนสายน้ำตกเรียบเรียบ
www.greenread.com

ทักษะ

สวัสดีค่านักเรียน เอ๊ย เพื่อนๆ ทุกคน กลับมาพบกันทั้งที่ งานนี้จะได้เจอกับทรัพฟิค แอนด์ริว ไฮไลท์ จิมเบ ไตเติล และบรรหัดกันอึกแล้วนะค้า มองนั้งเชือว่าหลายคนกำลังเฝ้ารอพากษา กันอยู่ใช่มั้ยล่ะ อย่างที่รู้ๆ ว่า สมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้คุ้ครองกันไปแล้ว ซึ่ง TAT แต่ก็มีบางส่วนที่ยังไม่สดอยู่ อื้ยย่ะ! ๘๓๘

'Black Kiss' สถาบันร้ายให้หัวใจบอกรักเธอ' ผลงานใหม่ของปุยผ้าย จึงขอมานำเสนอเรื่องราวความรักของสมาชิกในกลุ่มแบล็กลิสต์ที่ยังไร้คุณหนังสือชิ้นหนึ่งที่จะมารับบทนำในเล่มนี้ได้ขึ้นซึ่งว่าเป็นคุณชายเพลย์บอยประจำกลุ่ม เซี่ยวนะคะ และเขาจะเป็นใครไปไม่ได้ถ้าไม่ใช่ 'ไตเติล' กรีดดด >O< แบบว่า ขอบคนหล่ออย่างแสดงออกอะไร แรงๆ แต่งานนี้สาวๆ คงต้องเตรียมเข็มขัดน้ำตา Nem ข้อมยองนั้ง เพราะเขาทำลังจะได้มีคุณนีน่า ว่าแต่เดือนนั้นจะหมายมหามกับ เขายังหรือเปล่า ยิ่งไปกว่านั้นคือเราจะมั่นใจได้ยังไงว่า เธอคนนั้นรักเขายัง งั้น ไม่ให้เป็นการเสียเวลา ก้าวเท้าเข้ามาตามติดชีวิตเขาในรัวโรงเรียนมัธยมปลาย เอกชนนั้นตั้งกันได้เลยค่า เ耶! ๘๐๘

ด้วยไมตรีจิต
สาวน้อยมายองนั้ง^๑
สำนักพิมพ์แจ่มใส

รู้จัก

นักเขียน

ในที่สุดก็เดินทางมาถึงเล่มที่สี่แล้วสำหรับเซ็ต Blacklist คราวที่รุคุณชายเพลย์บอยอย่างไดเดิล บัดนี้ปุยผ้ายได้นำพระเอกหล่อไฮโซรามเป็นเลิศคนนี้สู่พานคริสตัลฟังเพชรเจียระไนจากวัสดุเชี่ยส่งตรงมาเดิร์ฟถึงมือนักอ่านทุกคนแล้วจ้า อิๆ

สำหรับคราวที่หอบนิยายสีเดลกุ๊ก กิน่ารักๆ ในรั้วโรงเรียน ม.ปลาย เล่มนี้ตอบโจทย์แน่นอนค่ะ และคงเป็นพระนางน่าที่จะเขียนพระเอกคาดกระดูกน่าเจ้าเล่ห์ๆ แบบไดเดิล ซึ่งคาดกระดูกค่อนข้างจะฉีกออกไปจากพระเอกคนอื่นๆ ในเซ็ต Blacklist ตอนเขียนก็เลยรู้สึกเบินอย่างใจเต้นตึ๊กๆ มากเป็นพิเศษเมื่อตอนนึงตัวเองถูกไดเตลล์ตามจีบยังไงยังงั้น ย่าๆ

อย่างที่เคยบอกค่ะว่าเซ็ตนี้สามารถอ่านแยกเล่มกันได้ไม่มีปัญหาแต่อย่างใดเพียงแต่ถ้าอ่านเรียงมาเรื่อยๆ ตามเซ็ต ก็จะรู้สึกผูกพันกับตัวละครมากขึ้นนั่นเองจ้า ๘๘

ปล. เล่มต่อไปของเซ็ตนี้จะเป็น Black Heart ของบรรทัดนะจ๊ะ
รอติดตามได้เร็วๆ นี้

อัพเดตข่าวสารเกี่ยวกับนิยายได้ที่ <http://www.facebook.com/puifaijamsai> จ๊ะ

ปุยผ้าย

ເລື້ອມຕະ

ຈະຫຼືກໃຫຍ່ຈີ່ວລ້ວຂອງໄຕເຕີລ

ຫົວຂອງເຊາກ...ສີທີ່ພາແນບນີ້ມີຮຽນຄາ

ໄວ້ກີ້ງ

“ຈຸດວິວທີກປະປະສົງຄົມ”

ສຳເຫັນທຸກຄູ່ໃໝ່ໂຮງເຮືອ%

ຈີ້ມຕະ

ໄຄຮູ້ ກິຈາວ່າເຊາ

ເນື່ອງນີ້ປະຈຳຈຳກຸ່ມ Blacklist

គិរិយក់

ទេសមនុ (កែវូប) តិ ភីខាងខំខំ

ឯកសារល្អក្នុងការប្រចាំខែម៉ោង (និតិវិធី)

ពាណិជ្ជកម្ម

គុណធម៌មេដល់បុរីយោង Blacklist

“បៀវា បៀវា” គីអីតិប្រទេរជាតិ

สำนักพิบพิจิตร ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

ร่วมพูดคุย เสนอแนะ กับนิยาย Jamsai Love Series ได้ที่

www.facebook.com/jamjeedbook

jamsai
ມະກັບໄວຄຸນ

ສ້າງອນຈະຫົ່ວ ສ້າງຂອຈະຫົ່ວ

นิยามของกลุ่ม Blacklist
'ความเลวมากมี ความดีไม่ปรากฏ'

Prefile : BL's Cassanova

ความเดิมต่อนี้ที่แล้ว (จาก Black Secret พลิกบัญชีลับซ่อนหัวใจ (ไม่) ให้รักเธอ) อาจารย์วันเด็จประภาสุดาเฉินเกี่ยวกับการจับສลาคละห้องเรียนใหม่เพื่อส่งเสริมความสามัคคีภายในโรงเรียน ส่วนจะมีเบื้องหลังแอบแฝงเหมือนเช่นทุกครั้งที่ผ่านมาหรือไม่ จะเกี่ยวข้องกับการกิจลับของกลุ่มแบล็กลิสต์หรือเปล่า...มาพิสูจน์ความจริงกันในเล่มนี้!!!

แตลงการณ์พิเศษจากโรงเรียนมัธยมปลายเอกอนันต์

เนื่องด้วยในเทอมนี้คณฑ์ครูอาจารย์จากทุกฝ่ายได้ร่วมประชุมกันและพบปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านการเรียนและสัมพันธภาพอันดีของนักเรียนโรงเรียนมัธยมปลายเอกอนันต์ที่นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ ทางโรงเรียนจึงได้มีการอนุมัติให้ทำการจับສลาคละห้องเรียนใหม่สำหรับนักเรียนทุกห้องเป็นระยะเวลาหนึ่งเทอมเต็ม ทั้งนี้เพื่อส่งเสริม

ความสามัคคีในหมู่คณะของนักเรียนทุกคน

วัตถุประสงค์ในการจับສลาคละห้องเรียนใหม่เมื่อดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดีถึงดีมากช่วยกระตุ้นและส่งเสริมนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับปานกลางถึงแย่ให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น
2. เพื่อลดช่องว่างระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนดีและผลการเรียนปานกลางไปจนถึงแย่มาก 1.1
3. เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในสถาบัน
4. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการปรับตัวเข้าหาสังคมรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งจะส่งผลดีต่อการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยและการทำงานในอนาคต

โดยมีกำหนดการจับສลาคละห้องเรียนใหม่ที่ห้องประชุมใหญ่ อาคารกาญจนานวิชากฯ ในวันที่ 10 มี.ค. 25XX นี้ โดยแบ่งเวลาจับສลาคละเป็น 3 รอบดังนี้

8.00-9.45 น. รอบจับສลาคละของนักเรียนระดับชั้น ม.4 (นักเรียนชั้น ม.3 ที่เพิ่งสอบเข้าใหม่ในปีการศึกษานี้)

10.00-11.45 น. รอบจับສลาคละของนักเรียนระดับชั้น ม.5 (นักเรียนชั้น ม.4 ปีการศึกษานี้)

13.00-14.45 น. รอบจับສลาคละของนักเรียนระดับชั้น ม.6 (นักเรียนชั้น ม.5 ปีการศึกษานี้)

ทางโรงเรียนจึงขอความร่วมมือจากนักเรียนทุกคนให้เข้าจับສลาคละตามวันและเวลาดังกล่าว และห้ามมิให้มีการแลกเปลี่ยนສลาคละโดยเด็ดขาด หากคณะกรรมการตรวจสอบพบการทุจริต นักเรียนจะต้องบำเพ็ญประโยชน์ให้กับโรงเรียนเป็นเวลาทั้งหมด 50 ชั่วโมงภายใต้ระยะเวลาสามเดือน และถูกตัดคะแนนความประพฤติ 50 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน)

หมายเหตุ หากนักเรียนคนใดไม่สามารถเข้าร่วมการจับสลากได้เนื่องจากติดภาระหรือลาป่วย ให้แจ้งอาจารย์ที่ปรึกษาและทำจดหมายลาสั่งฝ่ายปกครองเป็นหลักฐานเพื่อขอทำการจับสลากซึ่งมีกำหนดในวันที่ 20 มี.ค. 25XX เวลา 12.00 น. ที่ห้องฝ่ายปกครอง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

อ. วันเด็จ ฤทธา
(หัวหน้าฝ่ายปกครอง)

ตอนนี้นักเรียน ม.4 ปั้น ม.6 พากันมายืนอยู่ที่บอร์ดหน้าห้องปกครอง จนล้นออกมาถึงถนน เสียงวิจารณ์ดังเชิงแข็งแกร่งทั่วบริเวณ บังก์เห็นด้วย บังก์ไม่เห็นด้วยกับนโยบายดังกล่าวของทางโรงเรียน

"วันเด็จเสียสติไปแล้ววัยเย้ย จับสลากคละห้องใหม่แล้วจะทำให้ชาติเจริญขึ้นเพราความสามัคคีของพวงเราหรือยังไงกันนะ"

"ปีก่อนนั้นจุ่ง ก็สั่งให้เรียงห้องตามคณะสี พอบินี่มาสั่งให้จับสลากคละห้องใหม่หมด แบบนี้ปีหน้าทางโรงเรียนอาจจะสั่งให้คละห้องใหม่ตามราชสีเกิดหรือเปล่าจะ"

"แต่โรงเรียนเรามีสิบท้าห้องนະเว้ย จะคละตามราชสีเกิดยังไง"

"ไม่เห็นยาก กัญบูห้องให้เหลือสิบสองห้องไงวะ ไม่เกินความสามารถของโรงเรียนเราว่ายังไล้ว่าไอเรื่องเพี้ยนา แบบนี้นะ ;p"

"โญาๆ แบบนี้ถ้าฉันจับสลากได้อยู่คนละห้องกับแกแล้วฉันจะทำยังไงล่ะเนี่ย ฉันยังเข้ากับคนอื่นยากอยู่ด้วย TAT"

"ใจเย็นๆ นำแก เราอาจจะจับสลากได้อยู่ห้องเดียวกันอีกได้นะ"

"กรี๊ดดด ในที่สุดโอกาสที่ฉันจะได้ใกล้ชิดพากแบล็คลิสต์ก็มาถึงแล้ว สาคร~ ขอให้ฉันจับสลากได้ห้องเดียวกับหนึ่งในหกคนของแบล็คลิสต์ด้วย กรี๊ดดด...แล้วลูกช้างตัวน้อยๆ ตัวนี้จะยอมวิ่งรอบอนุสาวรีย์โรงเรียนร้อยรอบเลยก็ค่า~"

"เอี้ย! พากแก...ตอนนี้ฉันคิดโผลแกนใหม่ให้โรงเรียนได้แล้ววะ"

"อะไรวะ"

"สามัคคี (จัดห้องใหม่) คือพลัง นำโรงเรียน (เอกสารนั้นๆ) ให้ล้มงาม
ย่าๆๆ"

"_*_"

ขณะเดียวกัน ฉันที่เพิ่งเดินออกจากห้องประชุมสภานักเรียนแล้วมา
หยุดอยู่ตรงหน้าบอร์ดที่ติดประกาศดังกล่าวก็ถูกอยู่ในสภาวะซึ่งอกจนตาค้าง
เช่นกัน

นะ...นี่มันอะไรกัน O_O

๑๓

จับສากคละห้องเรียนใหม่!!!

แบบนี้เอ๊อทั้นทำลงไปทั้งหมดก่อนหน้านี้มันจะมีประไชน์อะไรกัน
ล่ะเนี่ย อื้อๆๆ

"ทำไมแกทำหน้าเหมือนจะร้องให้เลยล่ะคพเค็ก" เพื่อนกรรมการ
นักเรียนที่เดินมากับฉันดูจะไม่ทุกข์ร้อนอะไรเลยกับแต่งการณ์พิเศษ
ดังกล่าว

"จะอะไรอะอีกล่ะ ก็เรื่องจับສากคละห้องใหม่นี่แหละสิ" ฉันว่าพลาส
ชีไปทีบอร์ด

"เอ้อ โรงเรียนเราเก็บแบบนี้ล่ะ ขอบอกคนนโยบายพิเรนทร์ให้นักเรียน
ทำอยู่เรื่อยๆ อย่าไปคิดมากเลยแก เหลืออีกปีเดียว ก็จะจบแล้ว ทนๆ
ไปเถอะ"

"TAT"

ฉันไม่คิดว่าตัวเองจะดวงดีถึงขั้นจับສากได้อยู่ห้องเดียวกับ 'เข้า
คนนั้น' หรอกนน Y()Y

บ้าจริงๆ เลย แบบนี้โอกาสที่ฉันจะได้อยู่ห้องเดียวกับ 'เข้าคนนั้น'
มันจะเหลือลักษณะเปอร์เซ็นต์กันนะ

ห้องประชุมแบล็คลิสต์

"เป็นไงบ้างทรاف ทดลองอาจารย์วันเดียวมีแผนอะไรอีกรึเปล่า จู่ๆ
ถึงได้ออกนโยบายจับສากคละห้องใหม่แบบนี้" แอนดริวถาม

"ไม่มีภารกิจอะไรແอยแอบแห้งทั้งนั้น แค่เป็นนโยบายจาก ผอ. ที่ต้องการ

จะยกกระดับมาตรฐานนักเรียนในโรงเรียนทั้งด้านการเรียนและความประพฤติ"

"แล้วแบบนี้พวกร้าดีองทำอะไรมั้ยยะ หรือว่าอยู่เฉยๆ แล้วแกลังเล่นตามน้ำไปเหมือนเดิม"

"มันก็ไม่เชิงหราคนนะ ยังไงงานของเราก็ยังต้องเดินหน้าต่อไป แต่บัญชามันอยู่ที่ว่า...ฝ่ายปกครองได้ตั้งเงื่อนไขไว้สองข้อซึ่งจะประกาศอย่างเป็นทางการหลังจับສลากรัฐฯ กล่าวว่าถ้าบุคคลก่อนจะทำให้ทุกคนยิงแต่ก็ตื่นไปกันใหญ่ และอาจจะทำให้พวกรีบเก่งๆ ควบวงแผนโงงสลากรเพื่อไปอยู่ร่วมกันเหมือนเดิม เพราะไม่อยากแบกภาระพวกรที่เกรดไม่ดี"

"เงื่อนไขสองข้อนั้นมันคืออะไร"

"อย่างแรก...ฝ่ายทะเบียนจะเข้าเกรดเฉลี่ยของนักเรียนที่จับສลากรได้อยู่ห้องเดียวกันมาหาค่าเฉลี่ยรวม แล้วบังคับให้แต่ละห้องช่วยกันทำให้เกรดเฉลี่ยรวมของห้องเดียวขึ้นตามเกณฑ์ที่ฝ่ายวิชาการกับฝ่ายปกครองร่วมกันกำหนด ถ้าทำไม่ได้..." ทรรพฟิคินงไปเล็กน้อยเมื่อเหลือบทางตาไปเห็นได้เต็ลกำลังนั่งเล่นเกมในโทรศัพท์มือถืออย่างไม่ทุกข์ร้อนใดๆ ทั้งสิ้น แม้จะรู้ว่าคุณชายเดิลมีความสามารถพิเศษในการแยกประสาททำอะไร罷了 ร้อนกันได้หลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน แต่บางครั้งท่าทางปลิวๆ ชิลๆ ของมันก็ทำให้เขาไม่สงบอารมณ์ได้เหมือนกัน

'ปลิว' ในที่นี่เป็นศัพท์ที่สมาชิกแบบลักษณะพิเศษที่กันบัญญัติขึ้นเพื่อใช้เรียกพฤติกรรมชิลๆ พลิวๆ ของคุณชายเดิลที่ชอบทำตัวพลิวๆ ไหวเหมือนสายลมพัดโดยเฉพาะ

"เอ็คคุณเดิล! แกช่วยทำตัวให้เหมือนคนกำลังประชุมหน่อยจะได้มั้ยจะครับ!" แอนดริวว่าพลากรเหล่านางตามมองตัวปลิวประจักษ์กลุ่มอย่างนึงหม่นใจ ในขณะที่คุณชายจอมปลิวยังคงเพ่งสมาธิไปที่หน้าจอโทรศัพท์อย่างไม่ทุกข์ร้อนต่อเสียงกันด่าของแอนดริว

นายครั้งที่ได้เติมมากจะเก็บรายละเอียดในที่ประชุมได้อย่างไม่มีตกล่น ความสามารถในการแบ่งสมາธิทำอะไรหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกันดูจะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเข้าไปเสียแล้ว

"ก็พอดีอีไปสิวะครับ ฉันฟังอยู่ ตกลง 'ถ้าทำไม่ได...' จะทำไม่"

"ปิดเทอมดุลามนี่ ห้องไหนทำเกรดไม่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องไปเข้าค่ายพุทธบูตรทั้งเดือน -_-"

"ค่ายพุทธบูตร? ไอ้ที่ไปเดินช้าๆ แล้วห้ามพูดคุยกันนะเหรอ"
ไดเดิลตามเสียงเบลี่ย ดวงตาขายแวร์สุดสยองอย่างปิดไม่มิด

ไม่ใช่แค่ไดเดิลเท่านั้นที่ทำหน้าเหมือนจะเขียนใบลาตาย คนอื่นๆ ในกลุ่มก็แสดงออกลาตายไม่แพ้กันกับบลงโทษดังกล่าว

"ทำแบบนี้เท่ากับฆ่าพวกราทางอ้อมชัดๆ! เกรด (ปลอม) เรายังคงนี่ 'เห็นอกว่าเย็นชวย' อีกนานวะ" จิมเบนกิส์เกรด (ปลอมๆ) ของตัวเองแล้วก็ถึงกับหมดเรี่ยวแรง

"ทรารพ เกรดเฉลี่ยแกกดอนนี้เท่าไหร่วะ" แอนดริวซึ่งเป็นผู้มีเกรดเฉลี่ย (ปลอม) เกือบร้อยท้ายเริ่มหายแนวนรรwarm (ความช่วย)

"1.82 -*-"

"ฉัน 1.30 -_-+" << แอนดริว

"ฉัน 1.65 -_-^" << ไซไลท์

"ฉัน 1.75 -_-^%" << ไดเดิล

"ฉัน 1.25 -_-;" << จิมเบ

"ฉัน 1.25 -_-++" << บราห์ด

"สรุปว่าเราต้องแก้ลังใจอีกไปจริงๆ เหรอวะ" ไดเดิลตามเสียงเมื่อย

"อาจารย์วันเดียวกับกว่าถ้าพวกรักแกคิดจะทำให้ตัวเองฉลาดขึ้นก็ต้องห้ามทำเกรดเกินกว่า 2.75 ไม่งั้นจะคิดสังเกต"

"ไอเดียอาจารย์วันเดียวกับนี่เหมือนขุดหลุมฝังธนทั้งเป็นเลยว่า -_-+"

"นี่แกจะดราม่าล่วงหน้าทำไม่วะครับไอ้คุณเดิล ห้องสายวิทย์มีอยู่แปดห้อง แยกจากจะจับສลากไปเจอห้องที่มีแต่เด็กเก่งๆ ก็ได้ -_-;" แอนดริวพูดให้กำลังใจทั้งที่ตัวเองก็ขอบหวั่นอยู่เหมือนกัน แค่คิดภาพขาลุยอย่างตัวเขาไปเดินจังกรมช้าๆ ทั้งเดือน เขาเก็บจนขาดใจตายล่วงหน้าแล้ว T.T

"หนีเลือกประจำระเข้ชัดๆ แกคิดว่าฉันจะอยากเจอไอ้พวกรักเด็กเนื้รด

คงแก่เรียนที่รู้ทุกอย่างในตำราแต่ไม่รู้น้ำอะไรอย่างอื่นในชีวิตอย่างงั้นเรอะ"

"ถูกของไอคุณเติล พากเราอยู่กับไปอพากซัวข้าเจนโลกมานชนชิน อญ่าฯ จะให้ม้าอยู่ป่นกับเด็กห้องคิงห้องควิน แค่คิดก็ขนลุกแล้ววะ" จิมเป้ใหญ่ ใบหลิ่มนด้วยความสลดดาย

"..." ทรافฟิกเองก็จนด้วยคำพูด ลึกๆ แล้วก็เชิงเหมือนกัน แต่ก็ไม่สามารถทำอะไรได้เนื่องจากครั้งนี้เป็นนโยบายจากเบื้องบน

"แล้วเงื่อนไขอย่างที่สองละ" บรรทัดตาม

"ทุกอาทิตย์จะมีการประเมินคะแนนความประพฤติโดยวัดจากค่าเฉลี่ยคะแนนความประพฤติของนักเรียนในห้องทั้งหมด ถ้าห้องไหนค่าเฉลี่ยคะแนนความประพฤติน้อยกว่าห้าสิบคะแนน จะต้องรับหน้าที่ทำความสะอาดห้องเรียนกับห้องน้ำในขณะสี่ของตัวเองทั้งหมดเป็นเวลาหนึ่งอาทิตย์"

"นี่เป็นนโยบายประยัดค่าจ้างภารโรงของ ผอ. หรือเปล่าวะ" ใต้เดือด ถ่ายหัวไปมาอย่างอ่อนเพลียกับเงื่อนไขดังกล่าว ระหว่างนั้นเองก็มีข้อความส่งเข้าโทรศัพท์มือถือของเข้า เขากดเปิดดูก่อนจะดูกลุกขึ้นอย่างใจเย็น

"สรุปว่าเรื่องจับສลากคละห้องไม่มีอะไรให้พากเราต้องทำเป็นพิเศษงั้น...ฉันไปก่อนนะ..."

"แกจะไปไหนไอคุณเติล -_- " แอนดริวเสียงแข็งขึ้นมากทันทีพลาบ ประหงำตามมองอย่างจับผิด

"มีนัด..."

"กับใคร!" แอนดริว yang คนไล่บี้ไม่ยอมปล่อยไปง่ายๆ

"เขย! นี่แกซักกอย่างกับเป็นเมียฉันเลยนะเนี่ย แบบคิดอะไรกับฉันเปล่าวะ"

"แกยังไง 'ปลิว' ที่ไหนไม่ได้ทั้งนั้น เมื่อกี้อาจารย์วันเด็ดจางฉันมาบอกว่าให้แกไปพบหลังเลิกเรียน ด่วน!" ทรัฟฟิกแทรกเสียงเข้ม

"ด่วน?"

"ใช่ ด่วน -_- +"

"มีเรื่องอะไร ทำไมถึงเรียกฉันคนเดียว"

"ก็แก่ไปก่อเรื่องอะไรเขาไว้ล่ะจะครับ!" แผนกเดรีมชี้เติมอย่าง
แคนดิวิลากเสียงตามอย่างจ้องจับผิด น้ำหน้าอย่างมัน แน่นอนว่าหนี
ไม่พ้นเรื่องรักๆ คร่า"

"ขอโทษเถอะ ช่วงนี้ฉันทำตัวสบเปลี่ยมสุดๆ (?) แกอย่ามาเที่ยว
ใส่ความฉันล่งเดซ -_-*"

"พักนี้ฉันเห็นแก่นิทสนมกับไว้ก็มากเป็นพิเศษ มีอะไรที่พากฉัน
ไม่รู้หรือเปล่า"

17

"นั่นสิ ฉันเห็นด้วยกับแคนดิวนะ พักนี้แกทำอะไรไม่เคยบอกพาก
ฉันเลย ฉันเลยรู้สึกว่ามันแปลกๆ อยู่เหมือนกัน (?)"; จิมเบเหล่หางตา
มองเพื่อนอย่างน้อยใจนิดๆ

"ปกติฉันทำอะไรไม่เคยบอกพากแกหมดอยู่แล้ว รู้ด้วยซักกันเกินไป
หรือเปล่า..." ได้เด็บอกยิ่ม "ก่อนจะหมุนตัวเดินคล้อยหลังออกจากห้อง
ไปอย่างไม่ทุกข์ร้อนไดๆ กับสายตาจ้องจับผิดของเพื่อนๆ อีกห้าคน..."

"อื้วนะมันพลิ้วได้ทุกสถานการณ์จริงๆ! นับจากนี้ไปเราจะต้อง
จับตานมันเอาไว้ให้ดี ฉันมั่นใจว่ามันจะต้องมีเรื่องปิดบังพากเราอย่าง
แน่นอน... จิมเบ แก่นิทกับมันที่สุดไม่ใช่เหรอ อย่าให้พลาดเชี่ยวจะวะ"'

"จะบอกอะไรให้นัดริว คนอย่างไ้อี (คุณ) เดือนนะ ถ้ามันไม่อยาก
ให้แกรู้ ต่อให้พยายามยังไงก็จับไม่ได้ໄລ่ไม่ทันมันหรอก"

"-_-+ "

ระหว่างที่ฉันกำลังจะเดินลงบันไดไปห้องปักครอง ณ รูปแบบเดิมๆ เป็น
เพื่อนร่วมห้องของฉันและนั่งอยู่แวดหน้าสุดกีเดินสวนเขียนภาพดีพร้อมกับ
ขวดน้ำในมือ คาดว่าเธอคงจะเดินลงไปเติมน้ำที่ตู้น้ำเย็นข้างล่างอย่าง
ไม่ต้องสงสัย...

"จะไปไหนนะคัพเค็ก นีมันหมดเวลาพักเที่ยงแล้วนะ" บอกพลาด
เหลือบมองนาฬิกาข้อมืออีกครั้งเพื่อความแน่ใจว่าตัวเองดูเวลาไม่ผิด

คัพเค็กเป็นชื่อเล่นแบบต้มยำของฉัน (แต่ถ้าเพื่อนที่สนใจหรือคุณเคย
กันเป็นอย่างดีก็จะเรียกแค่ 'เค็ก' เฉยๆ เพื่อความสะดวกปาก) ชื่องฟังแล้ว

คุณจะเป็นซือของหนิงสาวที่มีนิสัยอ่อนหวานนุ่มนวลน่าทะนุถนอมประดุจเนื้อเค็กนุ่มฟู (ไม่เกี่ยว -*) แต่จริงๆ แล้วมันไม่ใช่แบบนั้นเลย เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียน (ที่ชอบฝ่าฝืนกฎระเบียบ) มักจะกลัวฉันจนหัวหด (ยกเว้นพากลัวแบบลักลิสต์) เพราะฉันเป็นคนที่มีกรรมการนักเรียนของโรงเรียนที่ให้ความไว้วางใจมาก (?) ยังไงล่ะ ย่าฯ

"...!!!"

"ควบหน้ามันฟินนี่พี่ตู้นนนแก เกิดกลับมาไม่ทันเช็คชื่อละชวยเลย"
วิชาพิสิกส์ฯ มีอาจารย์ผู้สอนชื่อ อ. พายัพ แต่ด้วยความที่อาจารย์มีใบหน้า
ละม้ายคล้ายดาวлатที่ชื่อพี่ตู้ พวกรากกี้เลยเรียก อ. พายัพว่า 'พี่ตู้' =();

"คือ...ฉันปวดท้องนะ ถ้าไม่ไปตอนนี้จะช่วยยิ่งกว่าตอนพี่ตู้หักตะแคง"

"ย่าฯ งั้นรีบไปรึบมานะแก"

"อือ"

ให้ตายเด้อ ไม่มีเวลาแล้ว

ไม่เข้าใจว่าทำไม่อาจารย์วันเด็ดจต้องมาเรียกตัวฉันไปพบต้อนราบ
พี่ตู้ด้วยนะเนี่ย ТАТА

พี่ตู้นะถึงแม้จะใจดีมากสักแค่ไหน แต่ก็เคร่งครัดกับเรื่องการเข้าเรียน
ให้ครบเป็นอย่างมาก

ในความของพี่ตู้ทุกคนสามารถถูกยุ่งเสียได้ แต่ต้องพยายามทำให้ตัวเองทั้งสองคนเข้ากันขึ้นมาทำ
เรื่องบ้านอะไรได้ตามสบายโดยไม่ถูกดูหรือตัดคะแนน

แต่...กฎเหล็กคือห้ามเข้าสาย! ห้ามโดด!

ห้องปักครอง

ฉันถูกอาจารย์วันเด็ดจเรียกตัวมาพบที่ห้องปักครองเป็นการด่วน แต่
พอกมาถึงก็ลับไม่เจอกับอาจารย์วันเด็ด เพราะอาจารย์เพิ่งออกไปจัดการกับ
นักเรียนที่กำลังปีนรั้วโรงเรียนด้านหลัง

และถึงจะยังไม่รู้ว่าอาจารย์วันเด็ดจเรียกฉันมาพบทำไม แต่ฉันก็
ค่อนข้างนั่นใจว่ามันจะต้องเป็นเรื่องนั้นแน่ๆ จริงอยู่ว่าเรื่องมันผ่านมาเรื่อง
สองอาทิตย์แล้ว โดยมีไว้กิ๊งช่วยปักปิดความผิดที่ว่าโน้ตให้ฉัน แต่ฉันก็ลืมนึก

ไปว่าวนอกจากหลักฐานด้านพยานบุคคลแล้ว มันยังมีหลักฐานภาพจากกล้องวงจรปิดด้วย ซึ่งวันเกิดเหตุขันหลงเข้าใจผิดคิดว่ากล้องวงจรปิดมันเสีย ทว่าก็ได้มำสืบภายในหลังว่าอาจารย์วันเด็กๆชอบเรียกช่างมาซ่อมตั้งนานแล้วเพียงแต่ไม่บอกและปล่อยไว้ให้นักเรียนในโรงเรียนหลงเข้าใจผิดคิดว่ากล้องวงจรปิดยังคงใช้การไม่ได้

เข้อ ยังคิดก็ยังจับใจตัวเอง เป็นพระนิยมฯจับสลากระดับห้องแท๊ ทำให้ฉันช่วยทั้งขั้นทั้งลง ໄວเรื่องที่ฉันอุดสាតเสียงทางแผนและทำลงไปทั้งหมดมันเปล่าประโยชน์ด้วย ชั้ยังต้องมาถูกจับได้แบบนี้อีก

ตอนนี้ลึกลึกที่ฉันพยายามออกคือองค์ความดีความชอบทั้งหมดที่เคยทำมาในฐานะกรรมการนักเรียนมาหักล้างกับความผิดที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ AT

ระหว่างที่กำลังนั่งรออาจารย์วันเด็กด้วยใจไม่เป็นสุข ฉันก็เหลือบไปเห็นไടเตลซึ่งกำลังยืนคุยกับผู้หญิงสองคนที่หน้าห้องปักของ และหนึ่งในสองคนนั้นคุณจำได้รับเป็นนักเรียนห้อง ๑๖ แจ็คสาຍศิลป์ซึ่งอยู่ตัดจากห้อง ๖ (ห้องของพวกแบล็กลิสต์) ตอนนี้โรงเรียนเราใช้ระบบการเรียนห้องแบบคณะสี เพราะฉะนั้นห้อง ๑ ห้อง ๖ และห้อง ๑๖ จะอยู่ติดกัน

แม้ว่าไடเตลจะอยู่ในทำเนียบคุณชายคาลโน่เบอร์หนึ่งของโรงเรียน แต่เขาก็ยังไม่เคยตกลงคบหากับใครจริงจังเลยสักคน ไม่มีใครรู้แน่ชัดว่าผู้หญิงคนปัจจุบันที่เขากำลังเดตด้วยเป็นใคร ด้วยความที่เขามีเพื่อนผู้หญิงเยอะทำให้ไม่สามารถแยกประเทกได้ชัดเจนว่าผู้หญิงแต่ละคนที่พัวพันกับเขานั้นอยู่ในสถานภาพอะไรกันแน่ ด้วยเหตุนี้...สถานภาพปัจจุบันของไടเตลจึงถูกจดอยู่ในกลุ่ม 'โสดแต่ไม่เชิง'

ฉันรีบเมินหน้าหนีไปอีกทางและทำเป็นมองไม่เห็นตอนที่เขากำลังผลักบานประตูห้องปักของเข้ามา...เมื่ออาทิตย์ก่อนฉันเพิ่งมีเรื่องกับเขามาสุดๆ ร้อนๆ คงไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะมองหน้ากันตรงๆ และทำเหมือนว่าก่อนหน้านี้ไม่มีอะไรไร้เกิดขึ้น...

จำได้ว่าตอนนั้นฉันวิ่งໄลจับพวกเด็ก ม.๔ ที่แอบเข้าไปจดโพยในห้องน้ำชายเพื่อเอาไปใช้ในการสอบคณิตศาสตร์ แต่ปรากฏว่าอีتاไടเตล

ดันข่าวไปให้เด็ก ม.4 พากันนั่งหนีรอดไปได้ด้วยการเอาตัวเองมาขวางเพื่อตั่งเวลาฉัน ข้ายังกล่าวหาว่าฉันเป็นพวกรโครคิตมาถ้ามองในห้องน้ำชาย อีกด่านทาง แล้วด้วยความที่ฉันไม่มีหลักฐานอะไรในเมือก เด็ก ม.4 จอมขี้เงย พากันนั่งเลียลงนวลไปได้อย่างไม่น่าให้อภัย!!! คิดแล้วก็ยังแคนน์ไม่หาย

"ก่อนจะพบอาจารย์วันเด็ดๆ เอาเลือเข้าในห้องเกงให้เรียบร้อยด้วย อุழู่มานะจะจบอุழู่แล้ว รักษาจะเบียบสักวันคงไม่ทำให้เธอต้องอดอดจาก หายใจไม่ออกรหอกนะ!" นำเสียงเขียบๆ ของอาจารย์สุวลี (หนึ่งในทีม อาจารย์ฝ่ายปักครอง) แตกต่างจากเสียงแปดร้อยเดซิเบลของเจ๊จินต์โดย สิ้นเชิง (ไดร์ ในโรงเรียนต่างก็เรียกอาจารย์จินต์มันว่าเจ๊จินต์กันทั้งนั้น ไม่เว้นแม้กระทั่งกรรมการนักเรียนอย่างฉันด้วย =();=)

นักเรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียนกลัวอาจารย์สุวลีมากกว่าเจ๊จินต์ เพราะ เสียงเขียบๆ และหนานิ่งๆ ของแกเนี่ยแหลก อย่างไรก็ตาม...ตระร堪นี้คงใช้ ไม่ได้ผลสำหรับมนุษย์ตาด้านอย่างพวกแบล็กลิสต์ที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบ โรงเรียนจนกลายเป็นนิสัยทางของพวกเข้าไปแล้ว

"..."

"แล้วนั่นแกไทยองเรื่องทำไม่ไม่ผูกให้เรียบร้อย!"

"..."

เข้าแสร้งทำหนูวนลมพร้อมกับด้อมหัวลงทำความเคารพด้วยกิริยา อาการที่กวนประสาทสุดๆ ก่อนจะเอาจมือล้วงกระเป้าเดินทอดน่องแล้ว ส่งเสียงผีวากหวิวฯ ผ่านหน้าอาจารย์สุวลีไปรวกับท่านเป็นอาการชาดุ จากนั้นก็ทิ้งตัวลงนั่งบนเก้าอี้หน้าห้องอาจารย์วันเด็ดๆ ชี้่อยุ้ดจากฉันไป สองดัว

เข้าหันมามองหน้าฉันและลากสายตาลงมาหยุดอยู่ที่ปลอกแขน กรรมการนักเรียนของฉันด้วยแววตาท้าทายไร้จิตสำนึก

ในสายตาของพวกแบล็กลิสต์ กรรมการนักเรียนมีค่าเบรียบได้แค่ แมวที่ไล่จับหนูไปวันๆ เท่านั้น

ฉันทำที่เป็นไม่สนใจเขาทั้งๆ ที่รู้ว่าเขากำลังมองมาที่ฉันอยู่...

นี่คงจะไปก่อเรื่องวุ่นวายจนถูกเรียกตัวมาสอบสวนอีกเป็นแน่แท้

(ว่าเข้าแต่ลีมไปเสียสินทว่าตัวเองก็ไปก่อเรื่องมาเหมือนกัน -_-+)

พากเบลล์กลิสต์เดินเข้าออกห้องปักครองปอยกว่าเดินเข้าห้องเรียนเสียอีก คงแน่นความประพฤติของพากเข้าถูกหักจนติดลบ ซึ่งโดยกฎระเบียบแล้ว...ถ้าค่าแน่นความประพฤติดิลดบมากถึงขนาดนี้จะต้องถูกเชิญออกไปแล้ว แต่นี่ฝ่ายปักครองกลับปล่อยให้พากเข้า loyal นวลดสร้างความเดือดร้อนอยู่ในโรงเรียนได้หน้าตาดูย

"อ้าว มา กันแล้วเหรอ รอนานมั้ย" อาจารย์วันเด็จเปิดประตูเข้ามายอดี และนั่นทำให้ฉันโกร่งใจเป็นอย่างมาก เพราะฉันไม่อยากนั่งรออยู่หน้าห้องกับหมอนี่เลยแม้สักวินาทีเดียว ฉันทำให้ฉันน้ำสีก็ออดอัดจนแทบบ้าเลยล่ะ -*-

"ไม่ค่าอาจารย์ หนูเพิ่งมาถึงไม่นานนี้เองค่ะ" จริงๆ รวมครึ่งชั่วโมงแล้ว และถ้าเป็นไปได้อยากขอไปเรื่อยๆ ไม่ต้องเข้าไปพบอาจารย์เลยจะเป็นดีที่สุดสำหรับฉัน TAT

ไดเตลลุกขึ้นยืน ค้อมหัวให้อาจารย์วันเด็จเล็กน้อยและทำท่าจะเดินตามเข้าไปในห้องหน้าตาดู เป็นเหตุให้ฉันต้องรีบลุกไปขวางทางเขาเอาไว้ แต่เขาก็ยังไม่ยอมหยุดและพยายามจะเดินอ้อมฉันไปด้านหลังจนฉันต้องเอื้อมมือไปคว้าแขนเขาเอาไว้เพื่อให้เขาหยุด!

"นายสะกดคำว่ากฎติกามารยาทไม่เป็นหรือไง! ฉันมาถึงก่อนก็ต้องไดเข้าไปพบอาจารย์ก่อน!" จริงๆ แล้วก็ไม่ได้อยากจะเข้าไปนักหรอก เพียงแต่มันเสียเกียรติที่จะปล่อยให้คนเลวๆ อย่างเขามาแข่งคิวอย่างไรมารยาทแบบนี้

"..." เขาลดสายตาลงมองมือของฉันที่คว้าแขนของเขามาไว้เต็มๆ โดยไม่พูดอะไร แวงตากรุ้มกริมติดจะหลัวเองอยู่ในทีของเขาทำเอาฉันต้องรีบปล่อยมือออกจากแขนเขามาเหมือนถูกของร้อน

"อย่าคิดว่าฉันจะอยากให้มือตัวเองต้องแปดเปื้อนเพราะนาย แต่เป็นเพราะนายมันไม่รู้จักเคารพกฎติกามารยาท! >_<" ฉันรีบอธิบายเมื่อเห็นสีหน้าท่าทางเหมือนสำคัญตนผิดคิดว่าฉันแอบเนี่ยนหาเรื่องถูกเนื้อต้องตัวเข้า พ้อกับเข็มมือตัวเองกับเสื้อกันก็เรียนเป็นการยืนยันว่าฉันไม่ได้อยาก

ถูกตัวเข้าเลยสักนิดเดียว

"ฉันก็ยังไม่ได่าว่าจะไร้เลยสักคำ ทำไม่เชอต้องร้อนตัวด้วย" เขารีบ
คิ้วพร้อมกับก้มมองฉัน ก่อนจะยกมุมปากขึ้นอย่างชั่ว ráy

"....!!!"

ฉันข่มใจไม่พูดอะไรอีก เพราะไม่อยากให้เรื่องบานปลาย อีกทั้ง
รอยยิ่มเหมือนรู้เท่าทันฉันอยู่ตลอดเวลาของเขาทำให้ฉันรู้สึกอึดอัดขึ้นมา
อย่างไรสาเหตุ และเมื่อขยายตัวจะเดินเข้าไปในห้อง เขาก็จะใจเคลื่อนตัวมา
ขวางทางฉันเอาริมอกกับยิ่มยื่นอย่างไว้ใจตสำนึก สุดท้ายฉันเลยตัดสินใจ
ยกมือขึ้นผลักเขาให้พ้นทางก่อนจะเดินไปที่ประตูหันที

"อย่าลืมเช็ดมือก่อนจับลูกบิดล่ะ เกิดเสน่ห์ของฉันมันซึ่มเข้าตัวเชอ
แล้วจะยุ่ง..." เสียงล้อเลียนติดจะเยาะอยู่ในที่ที่ล็อกไล์หลังมาทำให้ฉันต้อง
หันหัวกลับไปมองตาชุน

"....!!!"

"แหม ไม่เช็ดมือจะตัวย...แสดงว่าชอบ..." เขารีบเอ่ยขึ้นมาด้วย
ไม่สบตาฉัน แม้จะรู้ว่ามันเป็นวิธีการปั่นหัวของเขา แต่ฉันก็อดไม่ได้ที่จะมี
ปฏิกริยาได้ตอบกลับ

"ใครขอบ่นนาย!"

"ฉันก็แค่พูดอยา... ไม่ได้ระบุถึงใครเป็นพิเศษ...แต่ถ้าเชออย่างรับ
ก็เชิญตามสบายน"

(ติดตามต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/8859305107202.html>